

ΝΙΜΙΤΣ: «Η ονομασία της FYROM πρέπει να περιλαμβάνει το όρο Μακεδονία, διότι η χώρα βρίσκεται στην περιοχή της Μακεδονίας». Το σχέδιο Νίμιτς για την ονομασία που έχει υπαγορευτεί από την αμερικανική εξωτερική πολιτική, γιατί είναι μέσα στο πλαίσιο των ιμπεριαλιστικών σχεδίων των ΗΠΑ στην περιοχή, έχει και άλλα παρακατακτά και ανιστόρητα ευτράπελα! Ο Αμερικανός διαμεσολαβητής, κ. Νίμιτς, συμπληρώνοντας είπε χαρακτηριστικά: «Η Μακεδονία είναι μεγάλη περιοχή η οποία οριοθετήθηκε με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου πριν από 100 χρόνια. Το μεγαλύτερο μέρος της Μακεδονίας ανήκει στην Ελλάδα, συνεπώς πρέπει να υπάρχει ένας προσδιορισμός για την ονομασία της FYROM που να περιλαμβάνει τον όρο Μακεδονία ώστε να γίνεται σαφώς η διάκριση». Δηλαδή παίζεται ένα θέατρο σε βάρος του Εθνικού συμφέροντος της Ελλάδας με υποβολέα στο παρασκήνιο τις αμερικανικές για την περιοχή μεθοδεύσεις, ώστε μέσω του σχεδίου Νίμιτς να διεκδικήσουν οι ΗΠΑ στην περιοχή μεγαλύτερο μερίδιο στο μοίρασμα των αγορών.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, οι διαπραγματεύσεις για το όνομα των Σκοπίων θυμίζουν πια θέατρο του παραλόγου. Και οι προτάσεις που κατέθεσε ο Αμερικανός μεσολαβητής Μάθιου Νίμιτς είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα διαιωνίσουν το πρόβλημα αντί να το λύσουν. Γιατί βέβαια αν γίνουν δεκτές θα σημαίνουν ότι τα Σκόπια θα διατηρήσουν το όνομα της Μακεδονίας στις σχέσεις τους με τη συντριπτική πλειοψηφία των κρατών του κόσμου και η Ελλάδα θα προσποιείται ότι αγνοεί αρκούμενη στο ότι

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Να σοβαρευτούμε κ. Νίμιτς

στους Διεθνείς Οργανισμούς θα χρησιμοποιείται μια σύνθετη ονομασία που θα γίνει κοινά αποδεκτή. Είναι όμως σχεδόν βέβαιο ότι ένας τέτοιος συμβιβασμός δεν θα λύσει το πρόβλημα απλώς θα συντηρήσει τον αλυτρωτισμό των Σκοπιανών εξτρεμιστών και κάθε τόσο θα παρουσιάζονται αφορμές για ένταση συχνά

μεθοδευμένη καθώς τα Σκόπια θα επιχειρούν να περιθωριοποιήσουν τη δεύτερη ονομασία και να επιβάλουν ντε φάκτο το «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Τι Άνω λοιπόν Μακεδονία, τι Νέα το ίδιο είναι. Οι Σλάβοι Σκοπιανοί «κλειδώνουν» το όνομα «Μακεδονία».

ΠΡΕΠΕΙ η ονομασία της FYROM να περι-

λαμβάνει τον όρο Μακεδονία; Να σοβαρευτούμε κ. Νίμιτς! Ποτέ δεν κατοίκησαν ούτε τώρα κατοικούν οι Σλάβοι Σκοπιανοί σε περιοχή όπου οι Έλληνες (Μακεδόνες ή Νότιοι), οι Ρωμαίοι, οι Βυζαντινοί και οι Οθωμανοί ονόμασαν ποτέ Μακεδονία. Πρέπει να ξέρετε καλύτερα από μας ότι οι Σλάβοι Σκοπιανοί εμφανίστηκαν στην περιοχή κατά τον 6ο -7ο αιώνα μετά Χριστόν. Δηλαδή χίλια ολόκληρα χρόνια μετά τον Μεγαλέξανδρο! Και για να κάνουμε και λιγη ιστορία Μακεδονία (του Πιρίν) άρχισαν να ονομάζουν την περιοχή στα νεότερα χρόνια, πρώτοι οι Βούλγαροι, αμέσως με τη γέννηση του Βουλγαρικού εθνικισμού κατά τον 19ο και 20ο αιώνα, ώστε με αλυτρωτική προπαγάνδα να δικαιολογούν τα επεκτατικά τους σχέδια για Μεγάλη Βουλγαρία.

ΣΥΝΕΠΩΣ κ. Νίμιτς, πριν τους επινοήσει το κεφάλι του Τίτο ως αντιστάθμισμα της Σερβικής συνιστώσας στην τότε Ομοσπονδιακή Γιουγκοσλαβία, οι Σλάβοι Σκοπιανοί και ο Εθνικισμός τους δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένα Βουλγαρικό απομεινάρι, είτε αυτό εκφραζόταν από το VMRO είτε από τον Γκλνγκόρωφ, είτε από τους δικούς μας Σλαβόφωνους μειονοτικούς που δεν αυτοπροσδιορίζονται Έλληνες. Εάν όμως θέλετε κ. Νίμιτς να ικανοποιήσετε την διακαή επιθυμία του Νίκολα Γκρούεφσκι για το Όνομα, ιδού μια ομοιότητα που οι Σκοπιανοί μπορούν να διδαχθούν από την Αρχαία Μυθολογία: Ότι η «Μακεδονία» τους γεννήθηκε από το κεφάλι του Τίτο, όπως η Αθηνά από τον μηρό του Δία. Μόνο που η μία ήταν θεά της σοφίας και των γραμμάτων, ενώ η άλλη δείχνει άμαυλη και αγράμματη! Να σοβαρευτούμε κ. Νίμιτς!

μπεριλαμβανομένων και αυτό με υψηλό κόστος, όπως το μελλοντικό υποβρύχιο έργο, για το οποίο υπήρξε ευρεία διακομματική υποστήριξη. Ωστόσο, ο στόχος του 2% θα είναι δύσκολο να επιτευχθεί καθώς ο συνασπισμός έχει επίσης υποσχεθεί πλεονασματικό προϋπολογισμό.

Στο μέτωπο των ικανοτήτων, η κυβέρνηση βρίσκεται αντιμέτωπη με την ανάγκη να αποφασίσει σχετικά με την αντικατάσταση των υποβρυχίων Collins-class του ναυτικού, το πρώτο εκ των οποίων κατασκευάστηκε το 1996. Αυτά τα σκάφη είχαν μια προγραμματισμένη διάρκεια ζωής 28 ετών. Η νέα κυβέρνηση έχει δηλώσει ότι θα προσπαθήσει να γεφυρώσει τυχόν κενά δυνατοτήτων με τη διερεύνηση τρόπων επέκτασης της διάρκειας ζωής τους. Η Λευκή Βίβλος του 2013 τονίζει ότι η διάρκεια ζωής των σκαφών αυτών θα μπορούσε να παραταθεί για ένα πλήρη κύκλο λειτουργίας, που σημαίνει σχεδόν επτά χρόνια λειτουργίας και μία περίοδο βαθιάς συντήρησης. Η κυβέρνηση του Abbott έχει επίσης δεσμευτεί στην απόφαση να αγοράσει F-35 Joint Strike Fighters που είχε αρχικά αποφασιστεί από την προηγούμενη Φιλελεύθερη-Εθνική κυβέρνηση το 2002. Η κυβέρνηση έχει πει ότι θα κυκλοφορήσει μια νέα Λευκή Βίβλο της άμυνας. Είναι πιθανό να δεχθεί ορισμένα στοιχεία από τα έγγραφα των Εργατικών του 2009 και του 2013, όπως την ανανεωμένη έμφαση στην εγγύς περιοχή της Αυστραλίας και να απορρίψει άλλες, όπως την ακριβή δομή της υπεσχημένης χρηματοδότησης για τον τομέα της άμυνας και τις εμφανείς ανησυχίες του εγγράφου του 2009 σχετικά με την άνοδο της Κίνας. Ωστόσο, θα ήταν έκπληξη να δούμε την κυκλοφορία ενός νέου εγγράφου πριν από τα μέσα του 2014.

ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Ο Abbot αντιμετωπίζει δύο βασικές προκλήσεις στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής. Η πρώτη θα είναι η αναδιάρθρωση και η διαχείριση της περίπλοκης σχέσης με την Ινδονησία. Από τη μία πλευρά, ο Abbott έχει τονίσει τη σπουδαιότητα της χώρας. Αλλά η Τζακάρτα υφίσταται συχνά τον αντίκτυπο της αυστραλιανής εσωτερικής πολιτικής. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα είναι η εκλογική δέσμευση του Συνασπισμού να «στείλει πίσω τις βάρκες» που χρησιμοποιούνται από εγκληματικές συμμορίες, για να μεταφέρουν άτομα που ζητούν άσυλο από την Ινδονησία στην Αυστραλία. Η νέα κυβέρνηση έχει προτείνει την αγορά βαρκών της Ινδονησίας ώστε να μην μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την εμπορία ανθρώπων, καθώς επίσης και την πληρωμή των πληροφοριοδοτών της Ινδονησίας προκειμένου να υπονομεύσουν την κομπίνα της εμπορίας. Ωστόσο, πολλοί Ινδονησιοί βλέπουν την πρόταση αυτή ως παραβίαση της εθνικής κυριαρχίας και η πολιτική του συνασπισμού σε αυτόν τον τομέα είναι πιθανό να περιπλέξει κι ενδεχομένως, να υπονομεύσει τις διμερείς σχέσεις. Στην τωρινή Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, το θέμα αυτό δημιούργησε μια κάποια ένταση μετά από τη συνάντηση του Bishop και του Υπουργού Εξωτερικών της Ινδονησίας, Marty Natalegawa.

Η δεύτερη πρόκληση θα είναι να διατηρήσει τη βαθιά συμμαχία μεταξύ της Αυστραλίας και των ΗΠΑ, ενώ ταυτόχρονα να προστατεύσει τη σχέση της Αυστραλίας με την Κίνα. Η Καμπέρα υπήρξε μια εκ των πιο πιστών συμμάχων των Ηνωμένων Πολιτειών κατά την τελευταία δεκαετία και τα ένσηκα του Abbott και της ανώτερης ομάδας του υποδηλώνουν ότι

αυτό θα συνεχιστεί. Ωστόσο, η ρεαλιστική αναγνώριση της κόπωσης του εκλογικού σώματος όσον αφορά την εμπλοκή της Αυστραλίας σε απομακρυσμένες στρατιωτικές περιπέτειες από τον Abbott σημαίνει ότι η νέα κυβέρνηση στην Καμπέρα είναι απίθανο να στείλει δυνάμεις για να υποστηρίξει νέες επιχειρήσεις στη Συρία, ή αλλιώς στη Μέση Ανατολή.

Σχετικά με τη Συρία, πριν από την εμφάνιση μιας συμφωνίας για την κατάρτιση του χημικού οπλοστασίου της χώρας τον Σεπτέμβριο του 2013, ο Abbott είχε χαριτολογώντας ότι ο εμφύλιος πόλεμος ήταν μια περίπτωση «κακών εναντίον κακών». Έκανε έκκληση η οποιαδήποτε στρατιωτική δράση να είναι «αναλογική» και συνέχισε λέγοντας ότι «πρέπει να εξεταστεί προσεκτικά για να προσπαθήσουμε να διασφαλίσουμε ότι, όσο είναι ανθρωπίνως δυνατό, δεν θα κάνουμε την κατάσταση χειρότερη».

Το ζήτημα της στήριξης της Αυστραλίας για τις Ηνωμένες Πολιτείες στην Ασία είναι πιο περίπλοκο. Επειδή η Αυστραλία είναι η στενότερη σύμμαχος της Αμερικής στην περιοχή Ασίας-Ειρηνικού, είναι σχεδόν αυτονόητο ότι η κυβέρνηση Abbott θα συνεχίσει την ισχυρή υποστήριξη του προκατόχου της για το ρόλο της Ουάσιγκτον στην περιφερειακή ασφάλεια. Την ίδια στιγμή, όμως, η κυβέρνηση του Abbott δεν θέλει να δει την οποιαδήποτε επιδείνωση των σχέσεων μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας, ή ακόμη και μεταξύ Ιαπωνίας και Κίνας. Η Κίνα, οι ΗΠΑ, η Ιαπωνία και η Νότια Κορέα είναι οι τέσσερις μεγαλύτεροι εμπορικοί εταίροι της Αυστραλίας και η αύξηση των εντάσεων στη βορειοανατολική Ασία θα μπορούσε να απειλήσει σοβαρά την ευημερία της Αυστραλίας. Την ίδια στιγμή, είναι αναμενόμενο η Ουάσιγκτον να

ασκήσει έντονες πιέσεις στην Αυστραλία για να συμφωνήσει με την αμερικανική πλευρά σε κάθε σημαντική αντιπαράθεση με την Κίνα και θα ήταν δύσκολο για την Καμπέρα ν' αντισταθεί στις πιέσεις αυτές.

Η Αυστραλία υπό τον Abbott θα συνεχίσει να υποστηρίζει την αποκατάσταση της ισορροπίας των ΗΠΑ στην περιοχή Ασίας-Ειρηνικού, με το επιχείρημα ότι όσο ισχυρότερη είναι η παρουσία των ΗΠΑ στην Ασία, τόσο πιο ικανή θα είναι η Ουάσιγκτον να παράσχει ασφάλεια στην Αυστραλία. Αλλά η νέα κυβέρνηση θα πρέπει να ισορροπήσει το ένστικτό της να υποστηρίξει τις ΗΠΑ με την επίγνωση του πώς θα μπορούσε να αντιδράσει το Πεκίνο στην περίπτωση που η αντιπαλότητα μεταξύ των ΗΠΑ και της Κίνας συνεχίσει να εντείνεται. Η Κίνα έκανε αισθητή τη δυσαρέσκειά της μετά από τη δημοσίευση των ειλικρινών ανησυχιών της κυβέρνησης του Εργατικού κόμματος στη Λευκή Βίβλο του 2009 για την άμυνα, για την άνοδο του Πεκίνου. Εάν ο ανταγωνισμός συνεχίσει να εντείνεται κατά την επόμενη δεκαετία, θα γίνει πιο πιθανό για το Πεκίνο και την Ουάσιγκτον να δουν τις επιλογές της Αυστραλίας με όρους μηδενικού αθροίσματος.

Η πιο σημαντική αποστολή του Abbot όσον αφορά τον τομέα της εξωτερικής πολιτικής θα είναι να ενθαρρύνει την Ουάσιγκτον να δώσει στην Κίνα αρκετό χώρο για να αναπυχθεί, ενώ την ίδια στιγμή να μη θυσιάσει πολύ μεγάλο ποσοστό από την ασφάλεια που οι ΗΠΑ παρέχουν στην Αυστραλία. Αυτή είναι μία από τις πιο σημαντικές εξωτερικές προκλήσεις που έχει αντιμετωπίσει ποτέ η Αυστραλία και το να ανταποκριθεί κατάλληλα σ' αυτήν θα είναι μια πραγματική δοκιμασία της στρατηγικής επιδεξιότητας της νέας κυβέρνησης.